

Arrest

nr. 191 372 van 1 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 6 mei 1978 en afkomstig te zijn van Benin City (Edo State). U verliet Nigeria een eerste keer per ship in de loop van november 2007. U kwam in de loop van december 2007 aan te België. In de zomer van 2008 diende u een aanvraag tot regularisatie van uw verblijf in. Op 7 februari 2009 werd u tijdens een controle aangehouden en overgebracht naar het centrum voor illegalen te Brugge omdat u niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikte.

*Op 9 februari 2009 vroeg u er een **eerste keer asiel** aan. Op 10 maart 2009 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar geen geloof gehecht werd aan het door u voorgehouden asielrelaas.*

U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS evenwel bevestigde, in haar arrest dd. 2 april 2009. U ging hiertegen niet in beroep bij de Raad van State.

Op 11 juni 2009 werd u naar Nigeria gerepatriëerd. U huwde op 26 september 2009 te Benin City met Esther (I.), een vrouw die u reeds in België had leren kennen, en die u na uw repatriëring achterna reisde, en met u huwde te Nigeria. U vroeg op 14 juni 2010 een visum aan om uw echtgenote te België te vervoegen.

Eind 2010 verhuisde u van Benin City naar Bekuma Okpamere community te Akoko, in de federale deelstaat Edo. U zocht er uw nonkel op – de broer van uw vader – bij wie u even verbleef, en u kreeg nadien een appartement ter beschikking gesteld in Bekuma. Wanneer uw nonkel eind december 2015 samen met zijn gezin naar Dubai op vakantie ging, diende u op zijn huis te passen. Bij het schoonmaken, merkte u papieren op die uw nonkel op de grond had laten liggen. Het bleken eigendomsdocumenten van land met drie verschillende gebouwen te zijn, op naam uw vader. Deze eigendomsdocumenten bleken na de dood van uw vader in het bezit te zijn gekomen van uw nonkel. Nadat uw nonkel samen met zijn familie terugkeerde uit Dubai, begin januari 2016, vroeg u uw nonkel naar deze documenten, vroeg u zich af waarom hij er u nooit over had verteld, en zei u dat u oud genoeg was om er zelf zorg voor te dragen. Hierop werd uw nonkel kwaad, en zette hij u het huis uit. Hij stond u wel toe te verblijven in een appartement te Bekuma, in een van de gebouwen die uw vader toebehoorde. Nadien had u geen contact meer met uw nonkel, op de keren na dat u hem zou groeten wanneer u hem kruiste te Bekuma. In de loop van januari 2016 zag u mensen op een van de eigendommen van uw vader, die zaken aan het opmeten waren. U vroeg hen wat ze er deden, en ze zeiden u dat ze interesse hadden om het eigendom te kopen, daar uw nonkel het te koopt zette. U zei hen dat het eigendom niet toebehoort aan uw nonkel, hij het niet mag verkopen, en u stuurde deze mensen weg. Nadien vernam u dat uw nonkel hierdoor nog kwader werd op u. Wanneer u op 2 april 2016 van uw werk op de terugweg was naar Bekuma, werd u door een vriend van u – een zekere Friday Ali – opgebeld, met de mededeling dat er een aanval gaande was op Bekuma, uitgevoerd door mensen van de naburige Uneme-gemeenschap. Hij legde u uit dat er een meningsverschil ontstaan was wanneer mensen van de Uneme-gemeenschap mango's gingen plukken, en een van hen gedood werden door leden van de gemeenschap van Bekuma. Nadien vielen mensen van de Uneme-gemeenschap Bekuma aan, vernielden er huizen en doodden er mensen. U besloot daarop om niet naar Bekuma terug te keren, en naar een vriend van u – een zekere Abdulazeez – te Auchi te gaan. Daar werd u op dinsdag 5 april door uw vriend Friday (A.) opgebeld, en deze vertelde u dat uw nonkel u bij de politie aangegeven had als oorzaak van het conflict tussen de Uneme- en de Bekuma-gemeenschap. Hoewel u eerst zelf naar de politie wou gaan om er uw onschuld te bepleiten, raadde uw vriend Abdulazeez u dit af, en zei u even te wachten tot de rust was teruggekeerd. U ging hiermee akkoord. De volgende dag, op woensdag 6 april, vergezelde u Abdulazeez naar de constructieplaats waar hij werkte. Daar werd hij door zijn jongere opgebeld, en meegedeeld dat er mannen naar u kwamen vragen. Diezelfde avond kwam er plots een rode auto op de constructieplaats. Mannen kwamen de wagen uit, en begonnen te schieten in uw richting. U slaagde er echter in om weg te lopen. U bleef lopen door de brousse, tot u iemand tegenkwam met een motorfiets, die u naar een weg bracht. Daar kreeg u van een wagen een lift, en ging u naar Kogi, waar u naar een vriend van u – een zekere Kingsley (M.) – ging. Deze raadde u aan om het land te verlaten en bracht u in contact met een persoon die u per wagen naar Libië kon brengen. Op 8 april 2016 verliet u Nigeria per wagen, en u reisde via de Nigeriaanse deelstaat Kano naar Niger, waar u via Agadez de grens met Libië overstak, en nadien via Mourzouq naar Tripoli verder reisde, waar u uiteindelijk aankwam twee weken na uw vertrek uit Nigeria. Op 7 of 8 juni 2016 verliet u Libië per boot, en u kwam – na een reddingsactie op de Middellandse Zee – aan te Italië. U bleef in Italië tot 11 augustus 2016, en reisde nadien per wagen, via Frankrijk, naar België, waar u aankwam op 13 augustus 2016. U vroeg een **tweede keer asiel aan** bij de Belgische asielinstanties op 14 september 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen enkel geloof worden gehecht aan het door u geopperde asielrelaas. De door u afgelegde verklaringen, bevatten immers manifeste tegenstrijdigheden, talrijke onwaarschijnlijkheden, en zijn voorts volledig tegenstrijdig aan de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier.

Vooreerst dient opgemerkt dat meerdere van uw verklaringen manifest tegenstrijdig zijn aan de verklaringen die u aflegde in het lader van uw eerste asielaanvraag.

U verklaarde dat uw vader overleed wanneer u 14 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Uw vader was een zakenman, werkte ook in een mijn te Akoko in Edo, zo verklaarde u, en stierf nadat hij een periode ziek was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Omtrent uw moeder verklaarde u dat zij

stierf wanneer u 2 jaar oud was, nadat zij ziek was geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). In het kader van uw eerste asielaanvraag, verklaarde u echter dat uw vader een meubelmaker was die stierf wanneer u 4 jaar oud was, alsook dat uw moeder stierf wanneer u 10 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS 1e asielaanvraag, dd. 2 maart 2009, p. 3). U geconfronteerd met deze wel erg grote tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag, en uw verklaringen afgelegd in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, kwam u niet verder dan het simpelweg ontkennen van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag, en beweerde u dat de zaken die u toen zei, verkeerd werden genoteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). **Het dient vastgesteld dat deze verklaring allerm minst weet te overtuigen. Immers, u verklaarde voorafgaand aan het gehoor door een medewerker van het CGVS, in het kader van uw eerste asielaanvraag, tijdens het gehoor afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, eveneens dat uw vader overleden was toen u 4 jaar oud was, en dat uw moeder overleed in het jaar 1988 [toen u 10 jaar oud was, gegeven het door u opgegeven geboortjaar, 1978] (zie 'Verklaring eerste asielaanvraag', punt 13 in administratief dossier). In het beroep dat u aanhangig maakte tegen de beslissing in het kader van uw eerste asielaanvraag opperde u op geen enkel moment dat deze zaken verkeerd genoteerd zouden zijn. **Dat u op heden, wanneer u gewezen wordt op de manifeste tegenstrijdigheid tussen de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw meerdere asielaanvragen, de door u afgelegde verklaringen simpelweg ontkent, weet dan ook niet te overtuigen.****

Deze tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Immers, de oorzaak van de door u geopperde problemen is gelegen in het feit dat u ontdekt zou hebben dat uw nonkel – de broer van uw vader – in het bezit zou zijn van eigendomsdocumenten die uw vader zouden hebben toebehoord, en na de dood van uw vader in zijn handen terecht kwamen. Dat u op heden plots beweert dat uw vader stierf wanneer u 14 jaar oud was, en hij voorheen zakenman was en ook werkzaam was in een mijn te Akoko – hoewel u in het kader van uw eerste asielaanvraag nog opperde dat uw vader overleed wanneer u 4 jaar oud was, en hij een meubelmaker was – doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw vader, zijn beroep en zijn overlijden, en derhalve ook aan uw verklaringen betreffende zijn nalatenschap.

Meerdere van de door u afgelegde verklaringen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, worden voorts erg onwaarschijnlijk bevonden.

U verklaarde dat u op de hoogte kwam van de eigendommen van uw vader, nadat u de eigendomsdocumenten vond op de grond in het huis van uw nonkel, het huis waar u op diende te letten en waar u schoonmaakte, wanneer uw nonkel samen met zijn familie op vakantie ging naar Dubai (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of uw nonkel deze documenten dan zomaar op de grond liet liggen, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u ze zag liggen wanneer u aan het schoonmaken was (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd waarom uw nonkel deze documenten zomaar op de vloer liet liggen, antwoordde u het niet te weten. U erop gewezen dat het eigendomsdocumenten betroffen op naam van uw vader, waarvan uw nonkel klaarblijkelijk geenszins wou dat u op de hoogte zou zijn van het bestaan ervan, en gevraagd waarom hij dergelijke documenten dan zomaar op de grond laat liggen, antwoordde u opnieuw het niet te weten. **Deze verklaringen weten echter niet te overtuigen. Het kan geenszins ingezien worden waarom uw nonkel, wanneer hij op vakantie gaat naar Dubai en u de opdracht gaf om op zijn huis te letten, zomaar belangrijke documenten als eigendomsdocumenten zou laten rondslingeren op de vloer, temeer uw nonkel blijkbaar geenszins wou dat u op de hoogte zou komen van het bestaan van deze.**

U verklaarde verder dat u op de hoogte kwam dat uw nonkel u er bij de politie valselijk van beschuldigde de oorzaak te zijn van het conflict tussen de Bekuma Okpamere gemeenschap en de Uneme gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U zou hiervan op de hoogte zijn gekomen nadat Friday (A.), een vriend van u en tevens de zoon van een van de traditioneel ouderen van het dorp, u dit meedeelde. Gevraagd waarom u toen zelf niet naar de politie ging – gezien u valselijk werd beschuldigd – antwoordde u dat Abdulazeez u had aangeraden dat niet te doen, en u aanmaande te wachten tot de rust was weergekeerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U erop gewezen dat u mogelijks net verdacht werd indien u zich niet aanbood bij de politie – en de beschuldigingen van uw oom niet weerlegde – antwoordde u dat u wou wachten, en u plande terug te keren wanneer de andere inwoners naar Bekuma zouden terugkeren. Gevraagd waarom u de chief – traditionele leider – van het dorp niet contacteerde, daar u reeds in contact stond met een van de traditionele ouderen van het dorp, antwoordde u er niet aan gedacht te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 13).

Gevraagd of Friday (A.) u niet kon helpen, daar hij de zoon van een van de dorpsouderen was, die wist dat u onschuldig was, antwoordde u enkel het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U erop gewezen dat hij voor u kon getuigen, verklaarde u dat dat toch niet zou werken, en 'ze' het niet zouden aanvaarden daar uw nonkel hen tegen u ophitste. Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen

niet weten te overtuigen. Immers, dat u helemaal niets zou ondernemen tegen de beschuldigingen van uw nonkel, hoewel u persoonlijk bevriend was met de zoon van een van de traditioneel ouderen van het dorp, is niet geloofwaardig. Indien u werkelijk in dergelijke situatie geplaatst zou zijn geweest, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u op zijn minst enige poging zou ondernemen om de valse beschuldigingen van uw oom te weerleggen, temeer u persoonlijk bevriend was met een zoon van een van de traditionele dorpsouderen.

Tot slot dient vastgesteld dat uw verklaringen betreffende het conflict tussen de Bekuma Okpamere gemeenschap en de Uneme gemeenschap, tegenstrijdig zijn aan de beschikbare informatie betreffende dit conflict.

U verklaarde dat u op zaterdag 2 april 2016 door Friday (A.) opgebeld werd wanneer u op weg was naar Bekuma, met de mededeling dat er aanval gaande was op Bekuma, door de mensen van de Uneme-gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Ter verduidelijking gevraagd wanneer deze aanval vanwege mensen van de Unemegemeenschap plaatsvond, antwoordde u 2 april. Gevraagd wat er die dag gebeurde, verklaarde u dat mensen van de Uneme-gemeenschap het dorp aanvielen. U bevestigde later nog eens dat de aanval vanwege mensen van de Uneme-gemeenschap gebeurde op 2 april, en u op dezelfde dag opgebeld werd door Friday (A.) om u hiervan op de hoogte te brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Verder gevraagd naar deze gebeurtenissen, legde u uit dat het conflict ontstond wanneer er discussie ontstond omtrent een mango-boom op 29 maart, waarbij een lid van de Uneme-gemeenschap werd gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Nogmaals ter verduidelijking, en ten einde elk misverstand te vermijden, gevraagd wanneer de aanval op de Bekuma-gemeenschap plaatsvond, antwoordde u dat dit gebeurde op de 2e april. U erop gewezen dat, volgens de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de door u genoemde aanval op Bekuma, plaatsvond op datum van 30 maart 2016, en niet op 2 april 2016, ontkende u dit zonder meer en herhaalde u dat de aanval plaatsvond op 2 april 2016 (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Het dient echter vastgesteld, ondanks uw verklaringen hieromtrent, dat de door u genoemde aanval op de Bekuma-gemeenschap, geenszins plaatsvond op 2 april 2016, maar wel op 30 maart 2016. Zo blijkt eveneens uit de meerdere persartikels omtrent dit conflict, die toegevoegd werden aan het administratief dossier, en waarvan meerdere persartikels dateren van 1 april 2016, hetgeen uw verklaring – dat de aanval plaatsvond op 2 april 2016 – simpelweg onmogelijk maakt. Uit het door u zelf neergelegde persartikel betreffende dit conflict, dat gepubliceerd werd op datum van 2 april 2016 [een zaterdag], valt tevens te lezen dat de aanval plaatsvond op woensdag, waaruit eveneens af te leiden valt dat deze aanval op 30 maart 2016 gebeurde. **Deze vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde asielrelaas, en tonen voorts aan dat u klaarblijkelijk niet eens zelf de moeite nam om het door u neergelegde persartikel, gepubliceerd op 2 april 2016, grondig te lezen. Immers, indien u dat wel gedaan had, had u mogelijks opgemerkt dat 2 april 2016 niet de datum van de door u genoemde aanval betreft, maar wel de datum waarop het door u neergelegde persartikel betreffende deze aanval, gepubliceerd werd.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er niet het minste geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden asielrelaas. U heeft derhalve geenszins aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde persartikel over de door u genoemde aanval, dient opgemerkt dat dit hierboven reeds besproken werd, en enkel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Wat betreft de door u neergelegde e-mails vanwege Friday (A.), waarin deze vertelt dat u nog steeds wordt gezocht in Nigeria door de politiediensten, alsook door onbekende gewapende mannen, dat uw nonkel u wilt doden en dat er zelfs leden van een zekere cultgroep – de 'Neo Black Movement of Africa' ofte 'Black Axe' – op zoek zouden zijn naar u, alsook wat betreft het e-mailbericht vanwege Kingsley (M.), waarin deze u vertelt dat onbekende gewapende mannen tweemaal naar zijn huis te Kogi kwamen op zoek naar u, alsook dat de politiecommissaris uw arrestatie bevolen heeft, dient vastgesteld dat dit loutere e-mailberichten betreffen, die door gelijk wie en gelijk waar opgesteld kunnen zijn. Gegeven het manifest ongeloofwaardig karakter van de door u afgelegde verklaringen, kan aan deze e-mailberichten geen enkele bewijswaarde toegekend worden. Wat betreft de door u neergelegde verblijfstitel van (I.) Esther (E.), het attest vanwege het Universitair ziekenhuis Brussel dat bevestigt dat laatstgenoemde zwanger is, de door u neergelegde echografieën van deze zwangerschap, de door u neergelegde geboorteakte, het door u neergelegde identiteitsbewijs en geboorteakte van Melchizgdek (U.), van wie u beweert dat het uw zoon zou zijn, en de door u neergelegde huwelijksakte, dient vastgesteld dat deze documenten bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Wat betreft dit huwelijk met (I.) Esther (E.), en het kind dat u samen met haar zou hebben, dient vastgesteld dat er in het kader van uw visumaanvraag om (I.) Esther (E.) te vervoegen, reeds geen geloof gehecht werd aan

de echtheid van dit huwelijk, en er tevens twijfels geuit werden omtrent uw verklaringen dat u de vader zou zijn van haar kind (zie 'Advies van het Openbaar Ministerie in de zaak N° 12/7160/B', de beschikking van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, dd. 5/05/2014, en 'Beslissingsformulier familiale hergroepering' in administratief dossier).

Wat betreft de opmerkingen vanwege de advocaat die u bijstond bij het gehoor op het CGVS, dienen volgende vaststellingen gedaan. Uw advocaat benadrukte aan het einde van het gehoor op het CGVS het principe van eenheid van familie, en stelde dat u recht heeft op het statuut van erkend vluchteling, daar ook uw vrouw (I.) Esther (E.) als politiek vluchteling erkend zou zijn in België (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Voorts werd er gewezen op de richtlijnen vanwege het UNHCR waarin gesteld wordt dat dit statuut uitgebreid dient te worden naar alle familieleden van de erkend vluchteling. Uw advocaat ter bevestiging gevraagd of deze er wel zeker van is dat (I.) Esther (E.) als vluchteling werd erkend, antwoordde deze, zonder enige twijfel, bevestigend.

Afgezien van de vaststelling dat de bevindingen in het kader van uw visumaanvraag om (I.) Esther (E.) te vervoegen, reeds grote twijfels plaatsten bij de echtheid van uw huwelijk met deze vrouw, alsook bij uw verklaring dat u de biologische vader zou zijn van haar kind, dient vastgesteld dat de beweringen van de advocaat die u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, onwaar blijken te zijn. Zo blijkt uit geen enkel element dat (I.) Esther (E.) ooit als vluchteling erkend zou zijn geworden – integendeel, uit de aan het administratief dossier toegevoegde 'Beslissingsformulier familiale hergroepering' blijkt dat (I.) Esther (E.) in het jaar 2001 naar België reisde, in januari 2004 door de Belgische politiediensten opgepakt werd omdat ze zich prostitueerde, waarop zij een aanvraag tot regularisatie indiende, die evenwel onontvankelijk verklaard werd. Nadien vroeg deze in april 2004 de toepassing van de omzendbrief rond slachtoffers van mensenhandel, en in het kader van een onderzoek naar mensenhandel werd (I.) Esther (E.) in het bezit gesteld van een tijdelijke verblijfsvergunning. Dit tijdelijk verblijf werd uiteindelijk geregulariseerd in het jaar 2008. Op geen enkel moment heeft mevrouw (I.) Esther (E.) een asielaanvraag ingediend, derhalve is het onmogelijk dat deze als vluchteling erkend zou zijn te België. Het dient opgemerkt dat niet ingezien kan worden waarom de advocaat die u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, met stellige zekerheid beweerde dat (I.) Esther (E.) erkend zou zijn als vluchteling in België. Dat deze vasthield aan deze verklaringen, zelfs nadat de protection officer die u hoorde op het CGVS vroeg of deze wel zeker was van deze bewering (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), wordt uiterst bevreemdend bevonden, daar niet ingezien kan worden hoe deze advocaat dergelijke zaken met stellige zekerheid beweert, hoewel deze beweringen manifest onwaar blijken te zijn.

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker puurt een enig middel uit de schending van:

"- Artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen;

- Artikel 8 van de EVRM;
- Artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;
- Artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, §2 en 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet");
- Artikelen 4 en 26 van het Koninklijk Besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht;
- Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen
- Artikelen 3, 5, 7, 9,10,11 en 14 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens;
- Artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie
- Artikel 23 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming ("Kwalificatie richtlijn");
- De algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur: beginsel van zorgvuldigheid; beginsel van redelijkheid; beginsel van proportionaliteit; beginsel van de gezinseenheid."

Verzoeker stelt dat zijn vrouw in België werd erkend als vluchteling. Verweerder motiveert dienaangaande niet. Verzoeker verwijst naar het principe van de eenheid van familie. In deze wijst hij op de richtlijnen van UNHCR. Verzoeker herhaalt dat zijn vrouw Esther I. *"als vluchteling in België toegekend wordt"*. Hun kind I. heeft ook de status van vluchteling, zij verwachten een tweede kind en verzoeker is afhankelijk van zijn vrouw die werkt. Verzoeker woont bij Esther I. en zijn vrouw staat volledig achter de behoeften van haar echtgenoot. Verzoeker poneert andermaal dat de beslissing onvoldoende gemotiveerd is *"aangezien het geen melding van zijn echtgenoot als vluchteling werd gemaakt"*.

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de verblijfskaart van I. Esther E., het identiteitsbewijs van U. Melchizgdek en het attest van zwangerschap, (stukken die zich allemaal reeds in het administratief dossier bevonden - map 'documenten'), bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker voert de schending aan van rechtsregels en rechtsbeginselen zonder concreet te duiden op welke wijze deze rechtsregels en rechtsbeginselen werden geschonden.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom aan verzoeker geen internationale bescherming kan worden verleend.

Vooreerst wordt hierin vastgesteld dat verzoeker (i) verklaringen aflegde die manifest tegenstrijdig zijn aan de verklaringen die hij aflegde tijdens zijn eerste asielaanvraag; (ii) in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag meerdere verklaringen aflegde die erg onwaarschijnlijk zijn; (iii) verklaringen aflegde die tegenstrijdig zijn aan de beschikbare informatie.

Over de neergelegde documenten en de vermeende erkenning van zijn vrouw als vluchteling, wordt in de bestreden beslissing verder gesteld:

"De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde persartikel over de door u genoemde aanval, dient opgemerkt dat dit hierboven reeds besproken werd, en enkel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Wat betreft de door u neergelegde e-mails vanwege Friday (A.), waarin deze vertelt dat u nog steeds wordt gezocht in Nigeria door de politiediensten, alsook door onbekende gewapende mannen, dat uw nonkel u wilt doden en dat er zelfs leden van een zekere cultgroep – de 'Neo Black Movement of Africa' ofte 'Black Axe' – op zoek zouden zijn naar u, alsook wat betreft het e-mailbericht vanwege Kingsley (M.), waarin deze u vertelt dat onbekende gewapende mannen tweemaal naar zijn huis te Kogi kwamen op zoek naar u, alsook dat de politiecommissaris uw arrestatie bevolen heeft, dient vastgesteld dat dit loutere e-mailberichten betreffen, die door gelijk wie en gelijk waar opgesteld kunnen zijn. Gegeven het manifest ongeloofwaardig karakter van de door u afgelegde verklaringen, kan aan

deze e-mailberichten geen enkele bewijswaarde toegekend worden. Wat betreft de door u neergelegde verblijfstitel van (I.) Esther (E.), het attest vanwege het Universitair ziekenhuis Brussel dat bevestigt dat laatstgenoemde zwanger is, de door u neergelegde echografieën van deze zwangerschap, de door u neergelegde geboorteakte, het door u neergelegde identiteitsbewijs en geboorteakte van Melchizgdek (U.), van wie u beweert dat het uw zoon zou zijn, en de door u neergelegde huwelijksakte, dient vastgesteld dat deze documenten bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Wat betreft dit huwelijk met (I.) Esther (E.), en het kind dat u samen met haar zou hebben, dient vastgesteld dat er in het kader van uw visumaanvraag om (I.) Esther (E.) te vervoegen, reeds geen geloof gehecht werd aan de echtheid van dit huwelijk, en er tevens twijfels geuit werden omtrent uw verklaringen dat u de vader zou zijn van haar kind (zie 'Advies van het Openbaar Ministerie in de zaak N° 12/7160/B', de beschikking van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, dd. 5/05/2014, en 'Beslissingsformulier familiale hergroepering' in administratief dossier).

Wat betreft de opmerkingen vanwege de advocaat die u bijstond bij het gehoor op het CGVS, dienen volgende vaststellingen gedaan. Uw advocaat benadrukte aan het einde van het gehoor op het CGVS het principe van eenheid van familie, en stelde dat u recht heeft op het statuut van erkend vluchteling, daar ook uw vrouw (I.) Esther (E.) als politiek vluchteling erkend zou zijn in België (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Voorts werd er gewezen op de richtlijnen vanwege het UNHCR waarin gesteld wordt dat dit statuut uitgebreid dient te worden naar alle familieleden van de erkend vluchteling. Uw advocaat ter bevestiging gevraagd of deze er wel zeker van is dat (I.) Esther (E.) als vluchteling werd erkend, antwoordde deze, zonder enige twijfel, bevestigend.

Afgezien van de vaststelling dat de bevindingen in het kader van uw visumaanvraag om (I.) Esther (E.) te vervoegen, reeds grote twijfels plaatsten bij de echtheid van uw huwelijk met deze vrouw, alsook bij uw verklaring dat u de biologische vader zou zijn van haar kind, dient vastgesteld dat de beweringen van de advocaat die u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, onwaar blijken te zijn. Zo blijkt uit geen enkel element dat (I.) Esther (E.) ooit als vluchteling erkend zou zijn geworden – integendeel, uit de aan het administratief dossier toegevoegde 'Beslissingsformulier familiale hergroepering' blijkt dat (I.) Esther (E.) in het jaar 2001 naar België reisde, in januari 2004 door de Belgische politiediensten opgepakt werd omdat ze zich prostitueerde, waarop zij een aanvraag tot regularisatie indiende, die evenwel onontvankelijk verklaard werd. Nadien vroeg deze in april 2004 de toepassing van de omzendbrief rond slachtoffers van mensenhandel, en in het kader van een onderzoek naar mensenhandel werd (I.) Esther (E.) in het bezit gesteld van een tijdelijke verblijfsvergunning. Dit tijdelijk verblijf werd uiteindelijk geregulariseerd in het jaar 2008. Op geen enkel moment heeft mevrouw (I.) Esther (E.) een asielaanvraag ingediend, derhalve is het onmogelijk dat deze als vluchteling erkend zou zijn te België. Het dient opgemerkt dat niet ingezien kan worden waarom de advocaat die u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, met stellige zekerheid beweerde dat (I.) Esther (E.) erkend zou zijn als vluchteling in België. Dat deze vasthield aan deze verklaringen, zelfs nadat de protection officer die u hoorde op het CGVS vroeg of deze wel zeker was van deze bewering (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), wordt uiterst bevreemdend bevonden, daar niet ingezien kan worden hoe deze advocaat dergelijke zaken met stellige zekerheid beweert, hoewel deze beweringen manifest onwaar blijken te zijn."

Inzake de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

"Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

3.2. Waar verzoeker in het verzoekschrift poneert dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met en niet wordt gemotiveerd over de beweerde erkenning van zijn vrouw als vluchteling, dient te worden vastgesteld dat dit een miskenning vormt van de voormelde, uitgebreide motivering die dienaangaande in de bestreden beslissing is opgenomen.

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één dienstig en concreet argument aan. Hij beperkt zich tot de louter ongefundeerde herhaling van de bewering dat zijn vrouw erkend zou zijn als vluchteling doch brengt ter staving van deze bewering geen nieuwe stukken bij.

Ook ter weerlegging van de andere motieven in de bestreden beslissing voert verzoeker niet één concreet en dienstig argument aan. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, door de Raad overgenomen.

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Gezien verzoeker voor het overige geen argumenten aanvoert betreffende de nochtans veelheid aan aangehaalde bepalingen en beginselen, wordt de schending van deze bepalingen en beginselen niet dienstig aangevoerd en kan deze niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS